

turde sige, at jeg føler mig i Overensstemmelse med Flertallet i det høje Ting, naar jeg udtaler et Velkommen til Ministeriet J. C. Christensen, naar jeg udtaler det Haab og det Ønske, at det maa have Held og Lykke til at føre an i det Arbejde, som forestaar, og til at finde den Støtte her, som er fornøden, og den Støtte udenfor, som ogsaa maa have, for at føre Arbejdet lykkeligt til Ende.

Jeg siger, at Ministeriet J. C. Christensen er en Understregning af det parlamentariske Princip.

Men notere vi os dette med Glæde og Tilfredsstillelse, saa maa vi ikke samtidig overse den Opfordring til os, der ligger i selve den Kendsgjerning: Hvor der intet Flertal er, der er heller intet Flertalsregimente, og det maa derfor være vor Opgave at sørge for, at der er et demokratisk Flertal i Folketinget, som kan bære et Ministerium, vi maa i al vor Id og Flid sørge for, at det virkelig er til Stede. Det er mit Haab, som det var det for 2—3 Maaneder siden, da jeg talte her under Finanslovens 1ste Behandling, at det skal vise sig, trods alt, hvad man end kan sige om Situationen i disse Dage, at det, som politisk er fornødent, ogsaa er til Stede, naar Tiden er inde, da der bliver kaldt derpaa.

Jeg føler mig overbevist om, at ingen Rigsdagsmand, som kender sit Ansvar, og ingen Vælger, som har været med i den lange Kamp gennem de 30 Aar, vil glemme, at det, det gælder om, er, at det, som vi have arbejdet paa i de 30 Aar under en strid Kamp, vil og maa ikke forspildes ved Strid om Smaating, om Ting, der ikke taale at nævnes ved Siden af det store, der er vundet, ved Siden af de store Opgaver, som ligge for Regeringen og dette Tings Flertal at gaa i Spidsen for at arbejde paa Løsningen af.

K. M. Klausen: Da Venstreministeriet blev dannet for halvfjerde Aar siden, blev det modtaget med Glæde over hele Landet. Glæden gav sig til Kende den Gang paa forskellig Maade — ved Optog i Københavns Gader, ved Takkefester. Rigsdagens Aabning foregik under større Højtidelighed, end vi tidligere havde været vant til. Kort sagt, der var da en al-

mindelig Landeglæde. Naar vi se paa Stillingen i Øjeblikket, da det andet Venstreministerium træder frem, maa vi vist alle sige: Hvor er den dog ikke bleven forandret. Den Jubel og Glæde, som den Gang hørtes selv fra Højre, der følte det som en Befrielse at slippe for et Ansvar, det ikke kunde bære, og blive af med en Magt, som det ikke var i Stand til at udøve, synes nu helt at være forsvunden. Det stærkeste Udslag, som denne Glæde over det ny Ministerium har givet sig, findes sikkert i de Blade, for hvilke de ny Ministre for kort Tid siden have været Redaktører.

Naar man mindes Venstres gamle Program, det Program, hvorom der er kæmpet i en Menneskealder, det Program, som havde erobret det danske Folk, saa at der om det stod et stærkt og enigt Flertal, og se, hvorledes det er gaaet med dette Program i Løbet af de halvfjerde Aar, det første Venstreministerium har raadet, maa vi rigtignok sige, at der er ikke meget blevet gennemført af det, Venstre havde paa sit Program, af det, som førte Venstre frem til Magten.

Af de enkelte store Spørgsmaal vil jeg først nævne den største af alle sociale Reforme, nemlig den almindelige kommunale Valgret. Vi ere ikke komne et Skridt videre, end den Gang Venstre kom til Magten. Vi have oplevet det samme, som vi mange Gange tidligere oplevede under Højres Regimente, at en Lov i denne Retning er vedtaget i Folketinget, sendt op til Landstinget og visnet deroppe fra Aar til Aar. Men nogen alvorlig Indsats fra Regeringens Side for at føre en saa vigtig Reform igennem, have vi ikke set, og den Modstand, der ydes af Landstinget, gjorde Regeringen ikke noget for at bryde. Den fandt sig ganske rolig i, at Landstinget visnede dette vigtige Forslag fra Aar til Aar, saa jeg kan desværre ikke se, at vi paa dette Omraade ere komne videre frem under Venstres Styre, end vi tidligere vare under Højres. De største og vigtigste Love, som Venstre har gennemført, ere Skattelovene. Men skulde der stemmes om disse Love ude i Befolkningen, er jeg overbevist om, at der vilde samle sig et stærkt Flertal om, at de maatte gaa om igen, fordi disse Love have været en me-